

Laki vammaisuuden perusteella järjestettävistä esityispalveluista

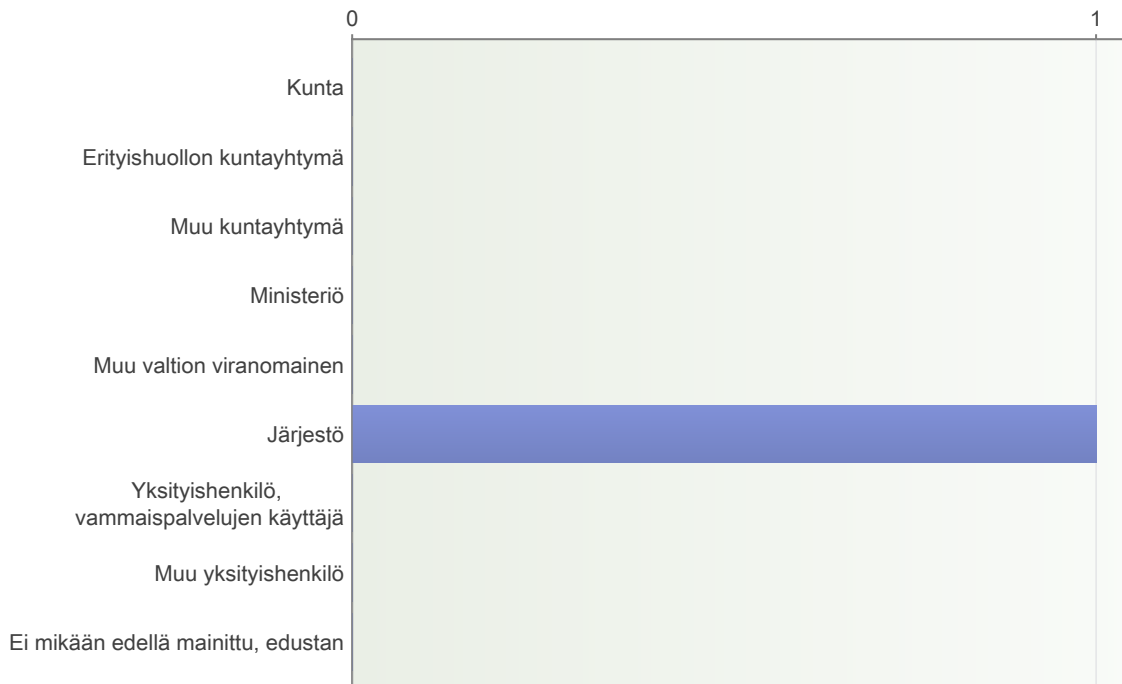
1. 1. Vastaajan taustatiedot

Vastaajien määrä: 1

Etunimi	Sukunimi	Sähköposti	Organisaatio, jota vastaus edustaa	Mahdollinen tarkennus
Yrjö	Mattila	yrjo.mattila@helsinki.fi	Suomen sosiaalioikeudellinen seura ry	

2. 2. Onko vastaaja

Vastaajien määrä: 1

3. 3. 1 §:ssä säädetään lain läpileikkaavista periaatteista. Kattaako säännös vammaispalveluille asetetut tavoitteet?

Vastaajien määrä: 1

4. 4. Muita huomioita 1 §:n sisältöön.

Ei vastauksia.

5. 5. Onko 2 §:n perusteella selvää, missä tilanteissa sovelletaan erityislakia?

Vastaajien määrä: 1

6. 6. 2 §:n 3 momentissa säädetään soveltamisalan rajauksesta.

Onko rajaus selkeä?

Vastaajien määrä: 1

7. Onko rajaus tarpeellinen?

Vastaajien määrä: 1

8. 7. Muita huomioita 2 §:n sisältöön.

Vastaajien määrä: 1

- Sana "välttämättä" rajaa liikaa palvelujen antamista ja voi johtaa tärkeiden palveluiden saamatta jäämiseen, koska tietomme mukaan vammaispalveluissa pyritään kustannusten vähentämiseen. On mahdollista, että moni vaikeavammaisen joutuu valittamaan hallinto-oikeuteen palveluja saadakseen, koska viranomaisen tulkitsee sanaa "välttämättä" toisin kuin asiakas. Oikeusriitoja tulisi välttää jo senkin vuoksi, että asiakas joutuu odottamaan päätöstä pitkään ja olemaan sen ajan ilman tarvitsemaansa palvelua. Mielestämme sana "toistuvastiErittäin " riittää 2 §:ssä.

Erittäin ongelmallinen on tulevan vammaispalvelulain ja sosiaalihoitolain suhde, koska nykyinenkin rajanveto on poikkinut lukuisia valituksia hallinto-oikeuteen. Asiakkaat ovat halunneet ensisijaisesti vammaispalvelulain mukaisia palveluja, koska silloin vammaisuudesta johtuvat erityispalvelut ovat ilmaisia. Kunnat ovat tarjonneet vain sosiaalihoitolain mukaisia palveluita, koska niistä voidaan periä maksu. Tulevassa laissa tämä maksuista johtuva ristiriita tulisi selvittää niin että vammaisuudesta johtuvat erityispalvelut ovat asiakkaalle aina ilmaisia, annetaanpa ne sitten sosiaalihoitolain tai tulevan uuden vammaispalvelulain perusteella. Mikäli tämä ratkaisu ei nähdä mahdolliseksi tulisi 2 §:ää muuttaa niin, että vammaispalvelulaki on ensisijainen ja sosiaalihoitolain mukaisia palveluja annetaan silloin, kun vammaispalvelulain mukaiset palvelut eivät ole riittäviä. Tällöin maakunta ei voi "kikkailla" vammaisen henkilön kustannuksella maksuja saadakseen, vaan vammaispalvelulain mukaiset palvelut pysyisivät pääsääntöisesti asiakkaalle maksuttomina.

Rajaus ikäihmisten tarvitsemiin on myös epäselvä ja vaatisi tarkennusta. Mikäli laki hyväksytään tällaisenaan merkitsisi se käytännössä lähes aina sitä, että ikäihmiset jäävät vammaispalvelulain mukaisten palvelujen ulkopuolelle. Säästöpainee tulevat vaikuttamaan lain tulkintaan maakunnissakin, kuten nykyisin kunnissa. Ikäihmisten tulisi saada vammaispalvelulain mukaiste palvelut, ellei kysymys ole selvästi ja kiistattomasti iän tuomasta toimintakyvyn vajauksesta.

9. 8. Arvioikaa momenttien tarpeellisuutta lain soveltamisen kannalta.

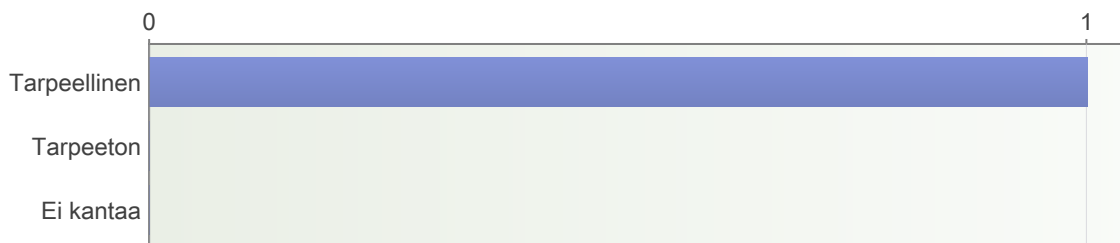
Palvelutarpeen arviointi sekä palvelujen suunnittelu, toteuttaminen ja toteutumisen seuranta on tehtävä yhteistyössä vammaisen henkilön ja sosiaalihoillon asiakkaan asemasta ja oikeuksista annetun lain (812/2000, jäljempänä asiakaslaki) 9 ja 10 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa vammaisen henkilön ja hänen laillisen edustajansa taikka omaisen tai muun läheisen kanssa.

Vastaajien määrä: 1

10. Asiakkaan oikeudesta saada selvitys toimenpidevaihtoehdoista säädetään asiakaslain 5 §:ssä sekä asiakkaan itsemääräämisoikeudesta ja osallistumisesta asiakaslain 8, 9 ja 10 §:ssä. Asiakkaan osallistumisesta palvelutarpeen arviointiin sekä asiakassuunnitelman laatimiseen säädetään sosiaalihuoltolain (1301/2014) 36, 39 ja 41 §:ssä.

Vastaajien määrä: 1

11. Vammaisen henkilön osallistumista on tuettava hänen toimintakykynsä, ikänsä ja elämäntilanteensa edellyttämällä tavalla. Vammaisen henkilön on voitava käyttää hänelle soveltuvaa viestintä- ja kommunikointikeinoa ja häntä on tarvittaessa tuettava tiedon saannissa, oman mielipiteen muodostamisessa ja ilmaisemisessa sekä oman tahdon toteuttamisessa.

Vastaajien määrä: 1

12. Lapsen ja nuoren mielipiteen selvittämisestä säädetään sosiaalihuoltolain 32 §:ssä. Lapselle ja nuorelle on järjestettävä riittävä apu ja tuki tiedonsaantiin, kommunikaatioon ja vuorovaikutukseen.

Vastaajien määrä: 1

13. 9. Muita huomioita 4 §:n sisältöön.

Vastaajien määrä: 1

- Pykälän säännökset vastaavat näkemystä siitä, että viranomaisen tulee tehdä päätöksensä palveluista yhteistyössä asiakkaan kanssa ja asiakkaan mielipidettä on kunnioitettava. Korostamme kuitenkin edelliseen kohtaan viitaten, että lakiin tulisi esitettyä paljon selvemmin se, milloin sovelletaan vammaispalvelulakia ja milloin sosiaalihoitolakia. Viranomaisen ei maksupolitiikan vuoksi saa päätyä asiakkaan kannalta huonompaan vaihtoehtoon eikä asiakkaan pidä joutua valittamaan hallinto-oikeuteen saadakseen vammaisuudesta johtuvat erityispalvelut ilmaiseksi. Vammaisen asiakkaan ja myös viranomaisen etu on se, että laissa soveltamisala sanotaan mahdollisimman selkeästi. Toistamme näkemyksemme siitä, että vammaispalvelulaki tulisi olla etusijalla ja sitä vain täydentäisivät tarvittaessa sosiaalihoitolain mukaiset palvelut.

14. Asiakkaan oikeudesta saada selvitys toimenpidevaihtoehdoista säädetään asiakaslain 5 §:ssä sekä asiakkaan itsemääräämisoikeudesta ja osallistumisesta asiakaslain 8, 9 ja 10 §:ssä.

Asiakkaan osallistumisesta palvelutarpeen arviointiin sekä asiakassuunnitelman laatimiseen säädetään sosiaalihoitolain (1301/2014) 36, 39 ja 41 §:ssä.

Vastaajien määrä: 1

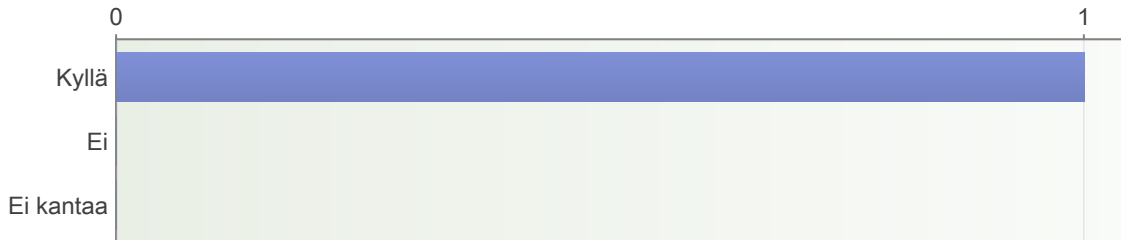
15. Vammaisen henkilön palvelutarpeen arvioinnista säädetään sosiaalihoitolain (1301/2014) 36 ja 37 §:ssä.

Vastaajien määrä: 1

16. Asiakassuunnitelman tekemisestä ja omatyöntekijästä säädetään sosiaalihoitolain 39 ja 42 §:ssä.

Vastaajien määrä: 1

17. Palvelutarpeen arvioinnin ja asiakassuunnitelman yhteydessä tehtävässä monialaisessa yhteistyössä ja palvelujen yhteensovittamisessa noudatetaan, mitä sosiaalihoitolain 41 §:ssä säädetään.

Vastaajien määrä: 1

18. 11. Muita huomioita 5 §:n sisältöön.

Vastaajien määrä: 1

- Ei huomautettavaa 5 §:n sisällöstä.

19. 12. Arvioi seuraavia päätöksentekoon ja palvelujen toteuttamiseen liittyviä väittämiä.

Vastaajien määrä: 1

	Kyllä	Ei	Ei kantaa	Yhteensä	Keskiarvo
Päätöksentekoon liittyvä sääntely on riittävä.	0	1	0	1	2
Päätösten toimeenpanon sääntely on riittävä.	0	1	0	1	2
Palvelujen laadun määrittämisen ja arvioinnin sääntely on riittävä.	0	1	0	1	2
Lasten ja nuorten huomioon ottamisen sääntely on riittävä.	1	0	0	1	1
Yhteensä	1	3	0	4	1,75

20. 13. Muita huomioita 6 §:n sisältöön.

Vastaajien määrä: 1

- Kannatamme sitä, että uudessa laissa asiakassuunnitelman painoarvo näyttäisi olevan suurempi kuin vasmmaispalvelulain mukaisissa palvelusuunnitelmissa. Ongelmana on kuitenkin erityishuolto-ohjelmien, jotka olivat sitovia, poistuminen. Riittääkö ongelman ratkaisuksi sosiaalihuoltolain 45 §:n lause "Jos asiakaspalvelusuunnitelmaan kirjatusta sosiaalipalvelujen kokonaisuudesta poiketaan, se on perusteltava päätöksessä?" Meidän mielestämme ei, joten erityisohjelmien poistuminen tulisi korvata sitovammilla säännöksillä uudessa laissa.
Ongelmana on myös se, että huolimatta asiakkaan mielipiteestä ja tarpeesta viranomainen tekee kielteisen päätöksen palveluista. Asiakkaan etu tulisi voimakkaammin näkyä päätöksenteossa ja uudessa laissa tulisi esitettyä korostuneemmin todeta, että poikkeaminen päätöksenteossa asiakkaan mielipiteestä vaatii pitävät perustelut ja koskisi vain poikkeustapauksia. Näin vältettäisiin ne lukuista oikeudenkäynnit ja valitukset, joita evätyistä palveluista nyt käydään. Kun uudessa laissa käsite "vaikeavammainen", josta on olemassa lukuisia oikeustapauksia korkeinta hallinto-oikeutta myöden korvataan arviomääräisellä toimintarajoituudella on olemassa vaara, että osa nykyisin vaikeavammaisiksi luokiteltavista asiakkaista jää uuden lain ulkopuolelle. Näin erityisesti silloin, kun asiakkaana on psyykkisistä syistä vaikeavammainen henkilö. Uuden lain soveltamisvaiheessa tulisikin kiinnittää erityistä huomiota siihen, että uusi määritelmä vaikeavammaisuudesta ei aiheuta väliinputoamisia. Kaikki ne henkilöt, jotka nykyisen lain mukaan luokitellaan vaikeavammaisiksi, tulisi saada myös uuden lain mukaiset palvelut. Ehdotamme uuteen lakiin tämän sisältöistä siirtymäsäännöstä, jotta väliinputoamisilta vältytään.

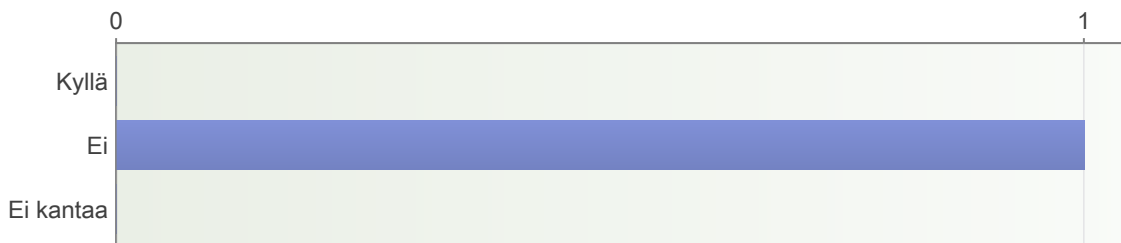
21. 14. Täydentääkö säännös asianmukaisesti ehdotetussa laissa säädettyjä muita erityispalveluja?

Vastaajien määrä: 1

22. 15. Onko selvää, milloin sovelletaan ehdotetun lain mukaista valmennusta ja tukea koskevaa säännöstä ja milloin sosiaalihoitolain (1301/2014) tai muun lain säännöksiä? (Esim. sosiaalihoitolain 17 §:n mukaista sosiaalista kuntoutusta koskevaa säännöstä)?

Vastaajien määrä: 1

23. 16. Muita huomioita 8 §:n sisältöön.

Vastaajien määrä: 1

- Ehdotamme, että sana "välttämättä" poistetaan tästäkin pykälästä (1 mom.) ylikireiden tulkintojen välttämiseksi. Säästöpainneissa sanaa voidaan käyttää väärin ja evätä asiakkaalta tarpeellinen valmennus ja tuki.

24. 17. Onko säännös tarkoituksenmukainen?

Vastaajien määrä: 1

25. 18. Huomioita 9 §:n sisältöön.

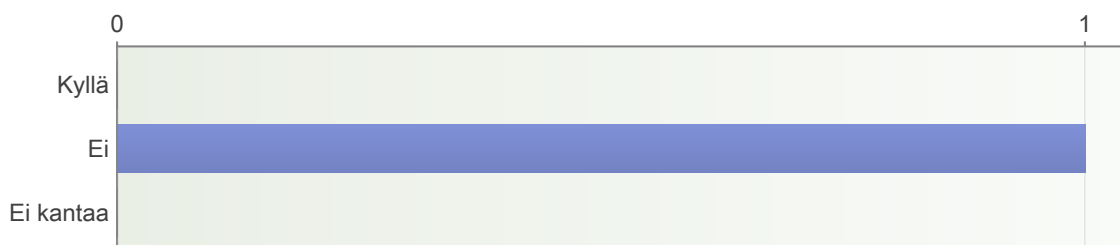
Vastaajien määrä: 1

- Säännös on kyllä tarkoituksenmukainen, mutta sen sanamuoto on ylikireä. Sana "välttämättä" tulisi poistaa tästäkin pykälästä ja sanoa: "Vammaisella henkilöllä on oikeus saada henkilökohtaista apua silloin, kun toistuvasti tarvitsee toisen henkilön apua auoriutuakseen:---"

Pykälän 2 momentista tulee poistaa säännös: "Henkilökohtaisen avun järjestäminen edellyttää, että vammaisella henkilöllä on voimavaroja määritellä avun sisältö ja toteutustapa". Säännös on nykyisessäkin laissa ja se on aiheuttanut lukuisia oikeudenkäyntejä. KHO on joutunut lieventämään kuntien ylikireitä ja kustannussyistä tekemiä palvelujen epäämisiä erityisesti kehitysvammaisten kohdalla. Avustettuna asiakas kykenee määrittelemään avun sisällön ja toimintatavan. Selvintä on poistaa säännös kokonaan laista.

26. 19. Onko säännös tarkoituksenmukainen?

Vastaajien määrä: 1

27. 20. Huomioita 10 §:n sisältöön.

Vastaajien määrä: 1

- Säännös on tarpeellinen, mutta:

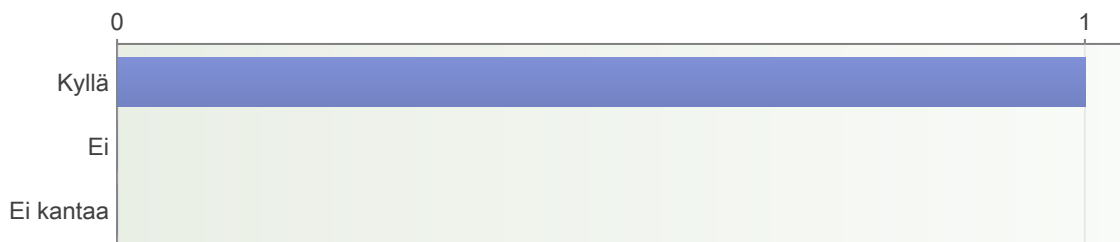
Omainen on usein ainoa ja paras vaihtoehto henkilökohtaista apua järjestämään. Siksi nykyisen lain rajoittava säännös on ollut tarpeeton ja aiheuttanut turhaa valituksen tarvetta. KHO on joutunut ottamaan kantaa, mikä on "erityisen painava syy" omaisen antaa henkilökohtaista apua.

Nyt tämä erityisen syyn käsite halutaan säilyttää uudessakin laissa. ikeudenkäynnit ja kireät tulkinnat tulevat jatkumaan, vaikka monessa tapauksessa on suorastaan mahdotonta löytää toista henkilöä kuin läheistä oamista hoitamaan henkilökohtaisen avustajan tehtävää.

Ehdotamme säännöksen muuttamista muotoon "Henkilökohtaisena avustajan voi toimia vammaisen henkilön omainen tai muu läheinen henkilö, jos se on vammaisen henkilön edun mukaista. Näin vammisella olisi mahdollisimman suuri vapaus valita itselleen sopiva henkilökohtainen avustaja.

28. 21. Onko säännös tarkoituksenmukainen?

Vastaajien määrä: 1

29. 22. Huomioita 11 §:n sisältöön.

Vastaajien määrä: 1

- Laissa tulisi varmistaa se, että maakunnat neuvovat ja auttavat vammaista henkilöä työnantajan oikeuksien ja velvollisuuksien toteuttamisessa. Siksi tulkintoja aiheuttava sana "tarpeen mukaan" tulisi poistaa 3. momentista.

30. 23. Onko säännös tarkoituksenmukainen?

Vastaajien määrä: 1

31. 24. Huomioita 12 §:n sisältöön.

Vastaajien määrä: 1

- Säännös tulee merkitsemään todella radikaalia muutosta vammaisten asumiseen ja erityisesti asumisessa tarvittavien vammaisuudesta johtuvien erityispalvelujen maksuihin ja oikeuksiin. Viittaamme aiempaan, kun pidimme tärkeänä, että vammaispalvelulaki tulee olla ensisijainen sosiaalihuoltolakiin nähden. Tämäkään ei nyt riitä, kun 12 §:ssä ehdotetaan nykyisen vammaisia suojaavan VPL palveluasumisen lopettamista ja vaikeavammaisten siirtämistä SHL:n mukaiseen palveluasumiseen. Käytännössä tämä merkitsee, että vammaisuudesta johtuvat erityispalvelut tulevat maksullisiksi ja vammaisten asumiskustannukset voivat nousta jopa 4000 euroon kuukaudessa. Vammaisten tulot eivät varmasti riitä tällaisten maksujen suorittamiseen ja myös sosiaalihuoltolain mukaisissa asumispalveluissa olevat ovat vaikeuksissa maksujen vuoksi. Ehdotamme, että 12 § muutetaan samaksi kuin se on nykyisessä vammaispalvelulain (380/1987) 8 §:ssä ja vammaispalveluasetuksen (759/1987) 10 ja 11 §:ssä. Lisäksi on tärkeitä, että asiakasmaksuja uudistettaessa vammaisuudesta johtuvat erityispalvelut säilyvät maksuttomina. Ehdotettu säännös 12 §:ksi johtaisi vammaisten talouden katastrofiin ja vastustamme muutosta ehdottomasti.

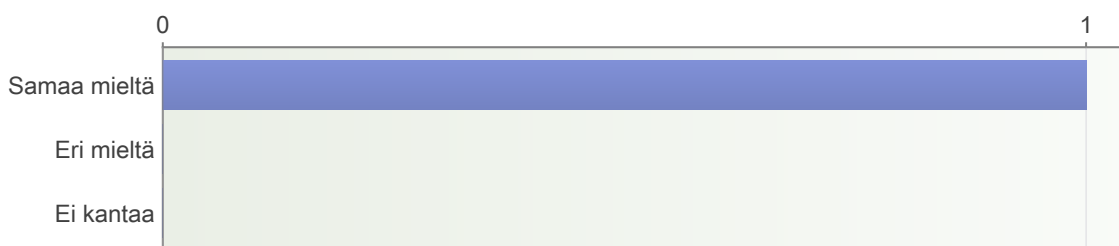
Ongelmana tulkinnan kannalta on myös se, että nykyisen lain edellytykset asumispalvelujen saamiseksi poikkeavat ehdotetusta. Vammais palveluasetuksen (759/1987) 11 §:n mukaan palveluasumista järjestettäessä vaikeavammaisena pidetään henkilöä, joka vammansa tai sairautensa vuoksi tarvitsee toisen henkilön apua päivittäisistä toiminnoista suoriutumisessa jatkuvaluonteisesti, vuorokauden eri aikoina tai muutoin erityisen runsaasti.

Ehdotetussa sanamuodossa 12 §:n 2 momentiksi vammaisella henkilöllä on oikeus saada asumisen tuki ja palvelut sosiaalihuoltolain 21 §:n 4 momentin mukaisena palveluasumisena, jos hän tarvitsee soveltuvan asunnon sekä apua ja tukea välttämättä ja jatkuvaluonteisesti tai vuorokauden eri aikoina. Sanat "muutoin erityiosen runsaasti" puuttuu esityksestä, mikä voi aiheuttaa tulkintavaikeuksia samoin kuin se, että nykyisessä laissa määritellään vaikeavammaisen henkilö, jolla on oikeus asumispalveluihin, kun taas ehdotetussa laissa vaikeavammaisen määrittely tapahtuu 2 §:n toimintakyvyn perusteella. Onko olemassa vaara, että nykyisin palveluasumista saavat vaikeavammaiset eivät olekaan enää oikeutettuja asumispalveluihin uuden lain aikana? Tulisiko tässäkin olla siirtymäsäännös, jossa nykyisten palvelujen saavien vaikeavammaisten oikeudet turvataan uuden lainkin aikana? Olemme sitä mieltä, että siirtymäsäännös oikeuksien turvaamisesta on tärkeä, koska sanamuodot ja oletettavasti myös tulkinnat ovat muuttumassa.

Suuri muutos tulee olemaan siinä, että kun nyt vaikeavammaisen oikeus asumispalveluihin on subjektiivinen oikeus, ehdotetussa muutoksessa asumispalvelut muuttuvat harkinnanvaraisiksi ja maakunnan viranomaisille tulee suuri harkintaoikeus, kuka saa asumispalveluja ja kuka ei. Todennäköisesti säästöpainot tulevat vaikuttamaan harkintaan. Siksi esitämme nykyisten säännösten sisällyttämistä uuteen lakiin ja subjektiivisen palveluasumisen säilyttämistä vammaisilla. Harkinnanvaraisuus palveluasumisessa merkitsee valtavaa etuuksien heikennystä vaikeavammaisilla samoin kuin maksun periminen vammaisuuden vaatimista erityispalveluista. Näin paljon vammaisten etuuksia ei saa heikentää lain uudistuksessa.

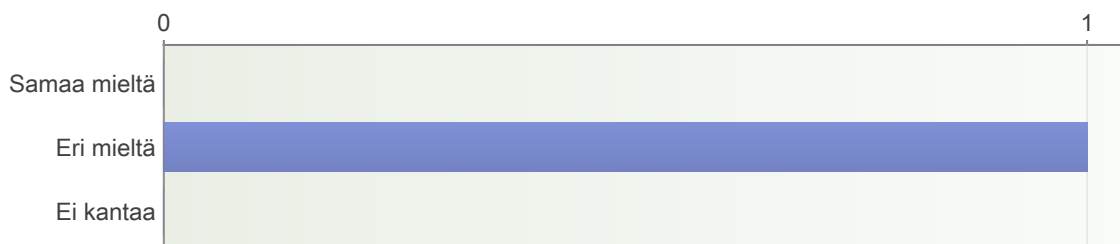
32. Vammaisten lasten asumisesta kodin ulkopuolella olisi säädettävä ehdotetun lain mukaisena palveluna.

Vastaajien määrä: 1

33. Vammaisten lasten asumisesta kodin ulkopuolella olisi säädettävä lastensuojelulain mukaisena avohuollon sijoituksena ilman huostaanottoa.

Vastaajien määrä: 1

34. Vammaisten lasten asumisesta kodin ulkopuolella olisi säädettävä sekä ehdotetussa laissa että lastensuojelulaissa siten, että ehdotettu laki on ensisijainen.

Vastaajien määrä: 1

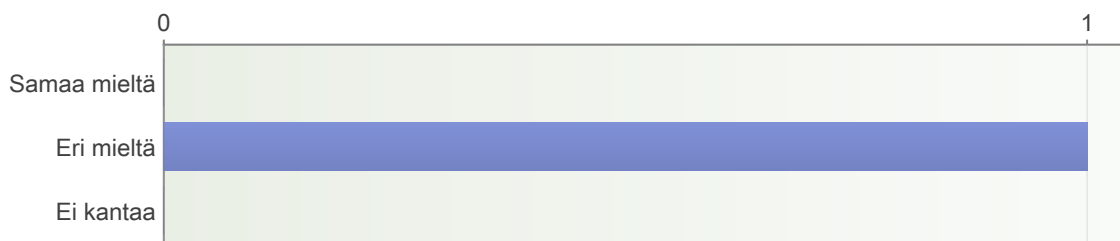
35. Vammaisten lasten sijoittaminen kodin ulkopuolelle olisi tehtävä ilman huostaanottoa avohuollon sijoituksena myös pidemmäksi aikaa.

Vastaajien määrä: 1

36. Vammaisten lasten sijoittaminen kodin ulkopuolelle olisi aina tehtävä lastensuojelulain periaatteiden ja säännösten mukaisesti.

Vastaajien määrä: 1

37. 26. Mitä muuta haluaisitte tuoda esiin liittyen tilanteisiin, joissa lapsi asuu erossa vanhemmistaan tai huoltajistaan?

Vastaajien määrä: 1

- Mielestämme tulisi kaikin keinoin pyrkiä siihen, että lapsen ei tarvitse asua erossa vanhemmistaan ja yhteiskunnan tulee riittävästi tukea perhettä, jotta tämä tavoite onnistuu. Lasten huostaanotto maksaa niin paljon, että runsaankin kotipalvelun kustannukset ovat vain murto-osa siitä. Vammaisten lasten palveluissa eivät mitkään säästötavoitteet saa vaikuttaa päätöksentekoon, koska vaihtoehtona oleva huostaanotto on aina monin verroin kalliimpi. Ministeriön tulisi erityisesti valvoa maakunta, jotta tämä tavoite toteutuu.

38. 27. Onko säännös tarkoituksenmukainen?

Vastaajien määrä: 1

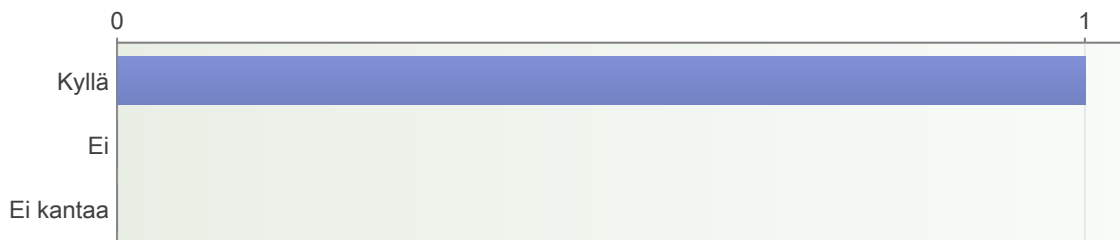
39. 28. Huomioita 14 §:n sisältöön.

Vastaajien määrä: 1

- Asunnon muutostöistä ja muusta tuesta esteettömään asumiseen on olemassa lukuisia KHO:n ratkaisuja. Maakuntien tulisi säännöstä soveltaessaan ottaa nämä päätökset huomioon.

40. 29. Onko lyhytaikainen huolenpito tarpeellinen palvelu?

Vastaajien määrä: 1

41. 30. Onko selvää, milloin sovelletaan ehdotetun lain mukaista lyhytaikaista huolenpitoa koskevaa säännöstä ja milloin sosiaalihuoltolain (1301/2014) säännöksiä (esim. SHL:n 19 §:n mukaista kotipalvelua koskevaa säännöstä) tai omaishoidon tuesta annettua lakia?

Vastaajien määrä: 1

42. 31. Huomioita 15 §:n sisältöön.

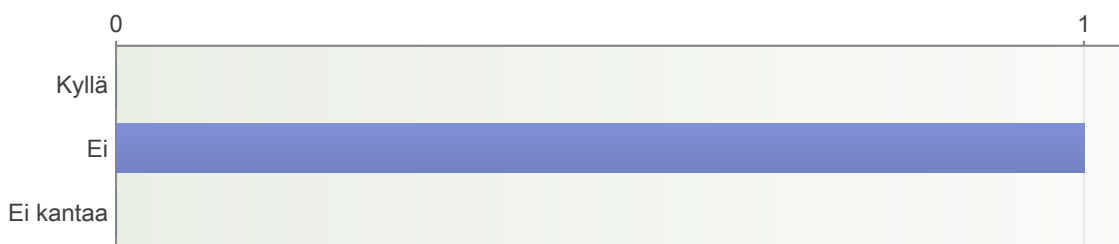
Vastaajien määrä: 1

- Tällä kertaa säännösehdotuksessa on sana "on oikeus saada---", jota muotoa kannatamme, kun sen sijaan sosiaalihuoltolaissa on ylesitä ilmaus "kuna voi järjestää", joka muotoilu jättää asiakkaan oikeudettoman hallintoalamaisen asemaan. Kunta voi järjestää, mutta voi olla myös järjestämättä eikä asiakas voi reagoida kielteiseen päätökseen.

Ei ole selvää, kumpaa lakia sovelletaan. Viittaamme aiemmin sanomaamme: Uusi vammaispalvelulaki tulee olla ensisijainen sosiaalihuoltolakiin nähden silloin kun molemmat lait tulevat kysymykseen.

43. 32. Onko säännös tarkoituksenmukainen?

Vastaajien määrä: 1

44. 33. Huomioita 16 §:n sisältöön.

Vastaajien määrä: 1

- Valitettavasti päiväaikaiseen toimintaan sopivia toimipisteitä on viime vuosina ajettu paljon alas kuntien säästötalkoitten seurauksena. Tulevatko maakunnat investoimaan ja rakentamaan paikkoja lisää. Epäilemme, ellei laki siihen velvoita riittävän täsmällisesti. Tässäkin pykälä antaa vammaiselle oikeuden, mutta muiden lakien mukainen toiminta on ensisijaista. Oikeus toteutunee vain harvoin käytännössä. Vammaisen oikeus 16 §:n toimintaan tulisi olla ensisijainen muihin palveluihin nähden. Esitämme säännöksen muutosta sellaiseksi.

45. 34. Turvaako säännös vammaisen henkilön liikkumisen?

Vastaajien määrä: 1

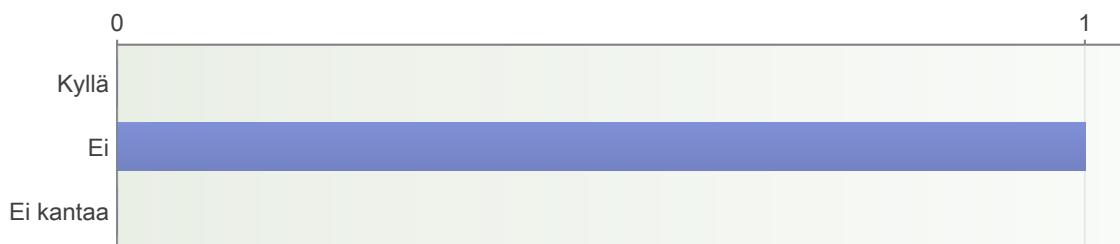
46. 35. Muita huomioita 17 §:n sisältöön.

Vastaajien määrä: 1

- Säännös esteettömästä joukkoliikenteestä ensisijaisena kuljetustapana on sinänsä oikea, mutta maaseudulla sitä ei voi enää soveltaa juuri lainkaan. Julkinen on liikenne on ajettu siellä alas ja ainoa vaihtoehto on oma auto tai taksipalvelut.

47. 36. Onko säännös tarkoituksenmukainen?

Vastaajien määrä: 1

48. 37. Huomioita 18 §:n sisältöön.

Vastaajien määrä: 1

- Säännös poikkeaa huomattavasti nykyisen lain ja asetuksen periaatteista ja antaa maakunnille enemmän harkintavaltaa kuljetuspalveluja myönnettäessä kuin on nykyisin kunnilla.

On olemassa vaara, että monet nykyisistä kuljetuspalvelujen saajista jää ilman palveluja uuden lain aikana.

Siirtymäsäännös nykyisten palvelujen säilyttämisestä niillä, jotka nyt saavat palveluja, on mielestämme tärkeä.

49. 38. Huomioita 19 §:n sisältöön.

Vastaajien määrä: 1

- Sanonta "voi korvata" on liian pyöreä ja antaa maakunnille liikaa harkintavaltaa. Ehdotamme muutosta: "Maakunnan tulee korvata vammaiselle henkilölle---"

50. 39. Huomioita 3 luvun säännöksiin.

Vastaajien määrä: 1

- Säännökset vastaavat soveltuvin osin nykyistä muutoksenhakumenettelyä. Maakunnan liikelaitoksen tulisi käsitellä oikaisuvaatimukset tulisi käsitellä oikaisuvaatimukset kuukauden kuluessa, jotta valitusmenettelyssä vammainen ei joudu kohtuuttoman kauan odottamaan tarvitsemaansa palvelua.

51. 40. Huomioita 4 luvun säännöksiin.

Vastaajien määrä: 1

- 24 §.ssä viitataan palveluista perittäviin maksuihin. Toteamme, että korkeat maksut ovat usein esteenä palvelujen saatavuudelle. Asiakasmaksulakia uudistettaessa maksuja tulisi alentaa. Erityisen tärkeää on, että vammaisten tarvitsemat erityispalvelut säilyvät maksuttomina.

52. 41. Mitä muuta haluaisitte tuoda esiin lakiesitykseen liittyen?

Vastaajien määrä: 1

- Lakiesitys poikkeaa monilta osin nykyisestä vammaispalvelulaista ja asetuksesta. Säännöksiä tulkittaessa tulisi kuitenkin ottaa huomioon se laaja oikeuskäytäntö, jota nykyisistä säännöksistä on saatu korkeimmassa hallinto-oikeudessa ja hallinto-oikeuksissa. Makuntien tulisi pyrkiä tulkinnoissa yhtenäiseen linjaan kansalaisten oikeusvarmuuden takaamiseksi.